

Mange flygtninge har omtalt, at det, at de i så stort omfang hørte under sociallovgivningen, kom til at betyde, at de følte sig klientgjort. Jeg glæder mig meget til som ordfører at være med i det kommende udvalgsarbejde, hvor vi i fællesskab med de partier, som har udtrykt skepsis over for denne tanke om en introduktionsydelse, kan gå ned i substansen og komme bag om tingene.

Vi er ikke ude på at give folk mindre i løn. Man skal nemlig lægge til, at der med straksaktiveringen gives mulighed for, at flygtninge væsentlig hurtigere end i dag kan oppebære et overhead af den timeløn, som de får i forskellige aktiveringsopgaver – 10 kr. i timen – så de vil kunne tjene penge meget hurtigere end tidligere.

Vi tillægger det også stor betydning, at de folk, der er tættest på arbejdspladserne, nemlig de kommunale medarbejdere og det civile samfund, som vi tænker os trukket meget mere ind i samarbejdet, vil være med til at tilsikre en større optagelse af flygtninge – også indvandre-re, men især flygtninge – på det danske arbejdsmarked. Det er dér, integrationen har de bedste vilkår, ved at flygtninge får tydeligere mulighed for at vise, at han/hun har noget på hjerte, og at han/hun gerne vil bidrage til dette samfund ved at betale skat og ved at yde en indsats.

Det har været svært at komme med sådan et forslag tidligere, al den stund vi har haft en høj arbejdsløshed, og det er naturligvis også derfor, vi tror på, at muligheden nu er bedre, i takt med at arbejdsløsheden er faldet så meget, som vi ved, at den er faldet.

Overgangen mellem Røde Kors-systemet, altså præasylsystemet, og kommunerne skal gøres blød, sagde jeg. Vi skal udvikle nogle metoder, og det skal vi snakke meget om i det fortsatte udvalgsarbejde, hvor visitationen bliver af afgørende betydning, og den skal være kvalitativ, sådan at den fordeling, der skal foregå i kommunerne, blandt andet tager hensyn til, hvilke arbejdsområder der er i kommunen, primært inden for erhvervslivet, hvilke uddannelsesmuligheder der er, og hvad der overhovedet er, som den pågældende flygtning ville have mere glæde af i kommune A end i kommune B.

I forhold til fordelingen skal vi også tale om, hvilke parametre vi skal lægge ind for at bruge det, som nogle i dag har omtalt som tvang, for at kommunerne kan modtage flygtninge. Her vil vi fra radikal side lægge meget vægt på, at

den samlede integrationsindsats, som pågår i den pågældende kommune, skal være en væsentlig faktor som et parameter. Det er ikke nok at sige, at bare der er så og så mange udlændinge, er der nok. Det må være den integrationsindsats, der foregår, der skal være med som parameter. Det glæder vi os til at diskutere med de andre ordførere.

Når jeg siger, at det civile samfund skal have en større rolle, er det, fordi jeg tror, at den tendens til fremmedfrygt, som vi har set igennem de seneste år, i høj grad skyldes det, som jeg tidligere omtalte som professionalisering. Også her ved de lokale aktører på området og hermed kommunerne og deres sagsbehandlere meget om, hvordan man gør, fordi de kender forholdene.

Dansk Flygtningehjælps rolle bliver lagt om ved dette lovforslag. Det er vigtigt for Det Radikale Venstre at betone, at der skal gives rimelige vilkår til Dansk Flygtningehjælp i denne omstillingsfase, ikke kun af hensyn til at bevare den ekspertise, som Dansk Flygtningehjælp har på forskellige områder, men også for fortsat at kunne udbygge den. Her tænker jeg især på en rådgivningsfunktion med hensyn til dokumentation og information, jeg tænker på tolkeservice, og jeg tænker på det psykosociale arbejde, som Dansk Flygtningehjælp har gjort en stor indsats for at udvikle gennem de seneste år. Det må vi ikke tabe på gulvet, og det vil vi følge meget under udvalgsarbejdet.

Tilpasning til nye tider betyder jo også, at man nu skal forsøge at etablere sig som entreprenør på området. Det har Dansk Flygtningehjælp allerede nu stor erfaring med, i og med at man igennem den seneste halve snes år har udviklet indtægtsdækket virksomhed, så jeg har en fornemmelse af og en tro på, at mange mindre kommuner fortsat vil gøre brug af Dansk Flygtningehjælps medarbejdere både i en direkte entreprenørfunktion og også indirekte ved, at nogle af de medarbejdere, som ikke længere vil kunne finde plads i organisationen, naturligt vil søge over i de kommuner og især i de større kommuner, som nu selv påtager sig rollen.

Dette er en udbygning af det, som vi har set i de større byer over tid, og det vil fortsætte. Den største del af de medarbejdere, der sidder i danske kommuner og arbejder med flygtningespørgsmål, har været med i Dansk Flygtningehjælps arbejde og er derigennem blevet trænet